

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kfv.VI.37.527/2016/5.

A tanács tagjai: Dr. Sperka Kálmán a tanács elnöke, Dr. Sugár Tamás előadó bíró, Dr. Mudráné Dr. Láng Erzsébet bíró

A felperes: felperes neve

A felperes képviselője: Izsó és Tóth Ügyvédi Iroda

Az alperes: Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal (fél címe 2), mint a alperes neve jogutódja

Az alperes képviselője: Dr. ... jogtanácsos

A per tárgya: idegenrendészeti ügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: a felperes

A felülvizsgálati kérelem száma: 12.

Az elsőfokú bíróság neve, határozatának kelte és száma: Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2016. március 9-én kelt 8.K.31.330/2015/11. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 8.K.31.330/2015/11. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 30.000.- (harmincezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak felhívásra 70.000.- (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A kínai állampolgár felperes a 2014. október 25-ig érvényes

tartózkodási engedély meghosszabbítására - keresőtevékenység folytatása céljából - kérelmet terjesztett elő az elsőfokú hatóságnál. Ebben munkáltatójaként az ... Kft.-t (a továbbiakban: Kft.) jelölte meg. Az illetékes elsőfokú munkaügyi szakhatóság a felperes Kft.-nél történő foglalkoztatását nem támogatta. Az elsőfokú hatóság határozatában a felperes kérelmét elutasította, egyben őt az Európai Unió tagállamainak területéről Kína területére kiutasította, azzal, hogy a jogerőt követően 30 napon belül kötelezte Magyarországra elhagyására kitoloncolás terhe mellett. Az indokolás szerint a felperes nem igazolta magyarországi tartózkodásának célját, egészségügyi ellátását, nem rendelkezik tartózkodása teljes időtartalmára a megélhetését, valamint a kiutazás költségeit is biztosító anyagi fedezettel.

- [2] A felperes fellebbezése folytán eljáró alperesi jogelőd (a továbbiakban: alperes) a 2015. január 21-én kelt 106-T-33792/12/2014. számú határozatában az elsőfokú határozatot helybenhagyta. Az indokolásban rögzítette, eljárása során az elsőfokú munkaügyi szakhatóság a felperes munkavállalását a Kft. rakodómunkásaként Budapest területén 2 év időtartamra kikötések nélkül támogatta. Kifejtette, a Kft. székhelyén gazdasági tevékenységet nem folytat, az ingatlan nem is alkalmas erre, az egy lakás, ahol a Kft.-nek sem irodája, sem eszközei nincsenek. A felperes nem igazolta, hogy a kérelmének megfelelően heti 40 órában ténylegesen és jogszerűen Budapest területén rakodóként tevékenységet folytatna. Foglalkoztatását semmilyen körülmény, bizonyíték, okirat, nyilatkozat, tény nem támasztja alá. Az alperes a fentiekre tekintettel tartózkodásának célját nem fogadta el igazoltnak, mert nem végez tényleges munkát. E mellett a felperes megélhetését biztosító anyagi fedezettel nem rendelkezik, csak úgy mint a vissza- vagy továbbutazásához szükséges feltételekkel sem, teljes körű egészségügyi ellátásra nem jogosult.

A kereseti kérelem

- [3] A felperes eljárási- és anyagi jogi jogszabálysértésekre hivatkozással keresettel támadta az alperes határozatát kérve annak bírósági felülvizsgálatát.

Az elsőfokú ítélet

- [4] A közigazgatási és munkaügyi bíróság jogerős ítéletében a keresetet elutasította. Az indokolásban felhívta a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény (a továbbiakban: Harmtv.) 13. § (1) bekezdés d), f), g) pontjait, 20. § (1) bekezdés a) pontját, a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény végrehajtásáról kiadott 114/2007. (V.24.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Vhr.) 29. §-át, 47. § (9) bekezdését, 59. § (1) bekezdését, a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás

általános szabályairól szóló 2004. évi CXI. törvény 2. § (3) bekezdését, 36. § (1) bekezdését, 50. § (1), (6) bekezdéseit, valamint a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 339. § (1) bekezdését.

- [5] Rámutatott, a kérelemmel indult eljárásban a felperest terheli a bizonyítási kötelezettség, a hatóságnak a bizonyítékok értékelése alapján kell döntését meghoznia, azonban jogosult a keresőtevékenység tényleges megvalósulásának ellenőrzésére. A Kft. egy paksi telephelyen végez tényleges tevékenységet, a felperes foglalkoztatásához kapcsolódóan jelzett új tevékenység végzésére nem lehet megalapozottan következtetni. A felperesnek a Kft.-nél történő jövőbeli foglalkoztatása, annak feltételei fennállása nem állapítható meg. Az alperes a bizonyítékokat megfelelően értékelte, a tényállást helyesen állapította meg, abból helytálló jogi következtetést vont le. A Harmtv. 13. § (1) bekezdés d), f), g) pontjai a felperes vonatkozásában nem valósultak meg, a felperes jövőbeli tényleges foglalkoztatása nem nyert igazolást, az alperes határozata jogszerű.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [6] A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet annak hatályon kívül helyezése és a keresetnek való helytadás iránt. Érvelése szerint az ítélet a Pp. 339. § (1) bekezdésébe ütközően jogszabálysértő, mert hatályában tartotta fenn az alperes határozatát, amely sérti a Harmtv. 13. § (1) bekezdés d), f), g) pontjait, 18. § (1) bekezdés a) pontját, 20. § (1) bekezdés a) pontját, 29/A. § (7) bekezdését, valamint a Vhr. 29. § (2), (5), (7) bekezdéseit, 47. § (8) bekezdés b) pontját és 59. §-át.
- [7] Rámutatott, a rakodással kapcsolatos feladatokat változó munkavégzésű helyen, az aktuális megrendelési címen kellene kifejtienie, tehát nem szükséges, hogy a Kft. székhelyén adottak legyenek ennek feltételei. A Kft. profilváltást tervez, ehhez kapcsolódna az ő foglalkoztatása. Az elsőfokú bíróság nem adott okszerű magyarázatot arra, miért fogadta el az alperes határozatát. Addig nem tud ténylegesen munkát végezni, amíg a hatóság nem hosszabbítja meg a tartózkodási engedélyét. Nem bizonyított, miszerint tartózkodási célja nem tényleges munkavégzésre irányul, ezzel szemben megfelelő módon igazolta a keresőtevékenységben megtestesülő tartózkodási célját. Az elsőfokú bíróság okszerűtlenül jutott az ítéletében megfogalmazott következtetésre. Hangsúlyozta azt is, hogy a leendő munkáltatója működik a megadott telephelyen, bevételszerző tevékenységet folytat, így foglalkoztatása tekintetében az anyagi fedezet hiánya nem lehet elutasítási indok. Ezt követően fejtette ki, hogy foglalkoztatása feltételének fennállása nem állapítható meg. A két megállapítás közti logikai összefüggés tisztázására az ítéletben nem került sor, az megfelelően indokolásra nem került.
- [8] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet

hatályában fenntartását indítványozta.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [9] A felülvizsgálati kérelem alaptalan.
- [10] A Pp. 275. § (1) és (2) bekezdésére figyelemmel a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének nincs helye, a Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a rendelkezésre álló iratok alapján dönt. A jogerős ítélet csak a felülvizsgálati kérelem és a csatlakozó felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálható felül.
- [11] A Kúria álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a pontosan és törvényesen megállapított tényállásból az ügy érdekében helytálló jogi következtetést vont le. Az ítéletben írtakkal a felülvizsgálati bíróság egyetért, a felülvizsgálati kérelemben foglaltakra tekintettel az alábbiakat fejti ki.
- [12] A Kúria elsődlegesen rögzíti, az elsőfokú bíróság vizsgálta a közigazgatási eljárás teljes anyagát, a felek perbeli nyilatkozatait, beadványait, így a bizonyítékokat a Pp. 206. § (1) bekezdése alapján a maguk összességében értékelte és helyesen állapította meg, hogy a kereset nem alapos. Jogszabálysértést ebben a körben a rögzített tényállás iratellenessége, a bizonyítékok kirívóan okszerűtlen vagy a logika szabályaival ellentétes mérlegelése alapozhat meg, ilyen jogsértés azonban nem tárható fel.
- [13] A Harmtv. 13. § (1) bekezdés b), f), g) pontjai értelmében száznolcvan napon belül kilencven napot meghaladó tartózkodás céljából az a harmadik országbeli állampolgár utazhat be, illetve száznolcvan napon belül kilencven napot meghaladó időtartamig az a harmadik országbeli állampolgár tartózkodhat Magyarország területén, aki d) igazolja beutazása és tartózkodása célját; f) tartózkodása teljes időtartamára rendelkezik a lakhatását és megélhetését, valamint a kiutazás költségét is biztosító anyagi fedezettel; g) az egészségügyi ellátások teljes körére biztosítottnak minősül, vagy egészségügyi ellátásának költségeit biztosítani tudja. A 18. § (1) bekezdés a) pontja szerint a tartózkodási engedély kiadását vagy meghosszabbítását - ha e törvény másként nem rendelkezik - meg kell tagadni, illetve a kiadott tartózkodási engedélyt vissza kell vonni, ha a harmadik országbeli állampolgár nem felel meg a 13. § (1) bekezdés a), valamint c)-i) pontjaiban foglalt valamely feltételnek. A 20. § (1) bekezdés a) pontja alapján keresőtevékenység folytatása céljából tartózkodási engedélyt az a harmadik országbeli állampolgár kaphat, akinek tartózkodási célja, hogy a foglalkoztatásra irányadó jogviszony alapján, ellenérték fejében, más részére, illetve irányítása alatt tényleges munkát végezzen. A Vhr. 59. § (1) bekezdése határozza meg azokat az iratokat, melyekkel különösen igazolható a keresőtevékenység folytatása, a Harmtv. 13. § (1) bekezdés d) pontjában foglalt feltétel fennállása.
- [14] A jogerős ítélet helyesen állapítja meg, hogy a felperes

érdekkörébe tartozott azoknak a tényeknek és bizonyítékoknak az előterjesztése, melyek a kérelmének való helyt adást megalapozzák. A Vhr. 59. § (1) bekezdésében megjelölt irat (ok) csatolása ugyanakkor nem jelenti azt, hogy a hatóság köteles további ellenőrzés és vizsgálódás nélkül a kérelmet teljesíteni.

- [15] Az eljáró hatóságok részletes bizonyítási eljárást folytattak le, a beszerzett bizonyítékokat okszerűen értékelték oly módon, hogy a felperesnek a Kft.-nél történő jövőbeni foglalkoztatása, annak feltételei fennállása nem bizonyított. Önmagában a Kft. ügyvezetőjének nyilatkozata - egyéb, ezt alátámasztó iratok hiányában - nem igazolja a társaság tevékenység bővítésére vonatkozó döntését, és ezzel a felperes későbbi foglalkoztatásának tényleges szándékát. Ennek hiányában a felperes keresőtevékenység célú tartózkodása nem bizonyított, a hatóság jogszerűen utasította el az ezen alapuló felperesi kérelmet.
- [16] A jogerős ítélet a felperes által megjelölt okból nem okszerűtlen. Az, hogy a Kft. a megadott telephelyen működik és bevételszerző tevékenységet folytat, nem jelenti automatikusan, hogy a felperes foglalkoztatásának feltételei fennállnak. A korábban kifejtetteknek megfelelően nem bizonyított, hogy a Kft. a felperes foglalkoztatására alapot nyújtó új tevékenységét a későbbiek során megkezdi.
- [17] Az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének eleget tett, ítéletében részletesen indokolta döntését, mely nem sérti a Pp. 339. § (1) bekezdését, valamint a Harmtv. és a Vhr. megjelölt jogszabályhelyeit.
- [18] A Kúria a Pp. 275. § (3) bekezdése alkalmazásával a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

A döntés elvi tartalma

- [19] *A tartózkodási engedély kiadása, meghosszabbítása iránti eljárás kérelemre indul, melynek során a kérelmezőt terheli az engedély megadását alátámasztó tények bizonyítása. A keresőtevékenység folytatásának igazolására önmagában - egyéb bizonyítékok hiányában - nem elegendő a társaság ügyvezetőjének nyilatkozata, mely új tevékenységi kör beindítására vonatkozik.*

Záró rész

- [20] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (2) bekezdése szerint tárgyaláson bírálta el.
- [21] A pereszes felperes a Pp. 78. § (1) bekezdésére figyelemmel köteles az alperes részére felülvizsgálati eljárási költség megfizetésére.
- [22] A feljegyzett felülvizsgálati eljárási illetéket szintén a felperesnek kell megfizetnie a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján. A felülvizsgálati eljárási illeték összegét az illetékekről szóló

1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdése határozza meg.

[23] Az ítélet elleni felülvizsgálatot a Pp. 271. § (1) bekezdés e) pontja zárja ki.

Budapest, 2017. április 5.

Dr. Sperka Kálmán s.k. a tanács elnöke, Dr. Sugár Tamás s.k. előadó
bíró, Dr. Mudráné Dr. Láng Erzsébet s.k. bíró

A kiadmány hiteléül:
tisztviselő